

РЕШЕНИЕ

№ 5286
София, 29.05.2003

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на тринадесети май две хиляди и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЖАНЕТА ПЕТРОВА
ЧЛЕНОВЕ: ЕКАТЕРИНА ГРЪНЧАРОВА
ТАТЯНА ХИНОВА

при секретар Мария Попинска и с участието
на прокурора Мария Бегъмова изслуша докладваното
от съдията ТАТЯНА ХИНОВА
по адм. дело № 2471 / 2003.

Производството е по чл.33 ал.1 от Закона за Върховния административен съд, във връзка с чл.218б, ал.1, б."в" от ГПК.

Производството по делото е образувано по касационна жалба от Национална здравно-осигурителна каса против решение от 02.08.2002г, постановено от СГС Шв административно отделение по адм.д.2295/2001, с което е отменен отказ № 33-00-11 от 23.02.2001 на директора на НЗОК по искане вх.№ 33-00-11 от 23.02.2001г на Фондация "Институт за пазарна икономика" гр.София и е задължена НЗОК да предостави достъп до обществена информация по искане вх.№ 33-00-11 от 23.02.2001г на Фондация "Институт за пазарна икономика", чрез изпълнителния директор Красен Станчев.

В касационната жалба са развити съображения, че решението противоречи на материалния закон, постановено е при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и е необосновано - касационни отменителни основания по чл.218б ал.1 б."в" от ГПК. В жалбата са развити подробни съображения относно допуснатите нарушения и е направено искане за отмяна на неправилното решение. Отвеника по касационната жалба - Фондация "Институт за пазарна икономика", чрез процесуалния си представител адв.Терзийски изразява становище, че касационната жалба е неоснователна, поради което обжалваното решение на СГС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Участващия в производството прокурор от Върховна административна прокуратура изрази становище, че касационната жалба е неоснователна, а решението чиято отмяна се иска е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Върховния административен съд в този състав на V отделение, като съобрази наведените от страните доводи и съображения, сче че касационната жалба е

допустима, като подадена в срока по чл.33 ал.1 от ЗВАС от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение, състав на СГС - Шв административно отделение е отменил, като незаконосъобразен, отказ № 33-00-11 от 23.02.2001г на Директора на НЗОК по искане вх.№33-00-11 от 23.02.2001г на Фондация "Институт за пазарна икономика", чрез изпълнителния директор Красен Станчев и е задължил НЗОК да предостави достъп до обществена информация по направеното искане.

Съдът е приел, че незаконосъобразно административния орган е отказал достъп до обществена информация по направеното искане с мотива, че исканата информация съставлява служебна тайна, тъй като с чл.5 т.8 от ЗЗО е регламентиран принципа за публичност в дейността на НЗОК. Съдът е приел, че не е налице и второто основание предвидено в чл.38 от ЗДОИ за отказ до обществена информация, уредено в хипотезата на чл.13 ал.2 от ЗДОИ, тъй като НЗОК е публично правен субект по смисъла на чл.3 ал.2 от ЗДОИ и съгласно чл.17 ал.1 от ЗДОИ достъпа до обществена информация относно дейността публично правните субекти е свободен.

По отношение на отказа на НЗОК да предостави исканата информация - решение на УС на НЗОК, с което се определят банките, които оперират със средствата на НЗОК, съдът е приел, че този отказ е незаконосъобразен, тъй като Директора на НЗОК, до който е отправено искането, съобразно разпоредбата на чл.19 т.1 и 2 от ЗЗО ръководи и организира дейността на НЗОК, поради което той се явява задължено лице да предостави исканата информация относно дейността на НЗОК.

С подадената касационна жалба на първо място са развити съображения, че постановеното решение е незаконосъобразно, тъй като НЗОК не е публично правен субект, както е приел съдът, а орган на който са предоставени контролни и властнически функции, поради което дейността на НЗОК се доближава до дейността на държавните органи. При това основно възражение касационния жалбоподател твърди, че изводите на съда за неприложимост на нормата на чл.13 ал.2 от ЗДОИ са незаконосъобразни и необосновани.

Съдът счете тези доводи за неоснователни, поради следните съображения. Съгласно разпоредбата на чл.6 ал.1 от ЗЗО, НЗОК се създава като юридическо лице със седалище гр.София и с предмет на дейност - осъществяване на задължително здравно осигуряване. От нормата на закона следва извода, че НЗОК е юридическо лице на публичното право и не е включена в системата на държавните органи, както и в органите на местно самоуправление по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗДОИ, поради което следва да се приеме, че НЗОК е публичноправен субект по смисъла на чл.3 ал.2 от ЗДОИ. След като е публичноправен субект за НЗОК не е налице правна възможност за прилагане на ограничението на чл.13 ал.2 от ЗДОИ, тъй като тази разпоредба касае ограничаване на достъпа до служебна обществена информация, която при легалната дефиниция на чл.11 от ЗДОИ е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите на чл.3 ал.1 от ЗДОИ и на техните администрации т.е. не е предвидена възможност задължени публичноправни субекти по смисъла на чл.3 ал.2 от ЗДОИ да откажат достъп до обществена информация с оглед допустимите ограничения предвидени в чл.13 ал.2 от ЗДОИ. По отношение на задължението на публичноправните субекти е предвидена

възможност за отказ единствено при условията на чл.17 ал.2 от ЗОДИ - в случаите при които информацията представлява търговска тайна или информация, чието предоставяне или разпространение би довело до нелоялна конкуренция.

Неоснователен е довода на касационния жалбоподател, че решението на СГС, с което е оменен отказа за достъп до обществена информация, която касае дейността на други държавни органи е незаконосъобразно. В ЗДОИ не е въведено като изискване органа до който е направено искането да е издател на информацията. По аргумент от разпоредбата на чл.32 от ЗДОИ може да се направи извода, че при всички случаи при които исканата информация се съхранява при органа до който е отправено искането той следва да я предостави, ако не са налице представките за отказ от предоставяне визирани в чл.37 ал.1 от ЗДОИ. Цитирания текст на закона изрично е предвидил задължение на административния орган в случаите в които органа не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение да препрати искането като уведоми за това искателя, но не е предвидена възможност на това основание а откаже достъп до исканата информация.

И на последно място не е основателен довода на касационния жалбоподател, че искането за предоставяне на информация - решение на УС на НЗОК за избор на банки, които ще оперират със средствата на НЗОК, не може да бъде уважено, тъй като по този начин ще бъде дадена информация за дейност на друг орган. Съгласно разпоредбата на чл.19 ал.4 т.2 от ЗЗО, директора на НЗОК, организира и ръководи оперативно дейността на НЗОК в съответствие със закона, правилника за устройството и дейността на НЗОК, решенията на събранието на представителите и управителния съвет и договора за управление. При това положение следва извода, че директора на НЗОК, като орган на оперативно управление е задължен да предоставя искана информация изцяло за дейността на НЗОК в това число и за дейността на нейните органи.

Предвид изложеното, съдът счете, че не са налице касационни отменителни основания по чл.218б ал.1 б."в" от ГПК. Решението е правилно и обосновано, съдът правилно е приложил материалния закон и не е допуснал нарушения на процесуалните правила.

Воден от горното и на осн. чл.40 ал.1 от ЗВАС, Върховния административен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.08.2002г, постановено от СГС, Шв административно отделение по адм.д. 2295/2001г.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала, ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Жанета Петрова

секретар: ЧЛЕНОВЕ: /п/ Екатерина Грънчарова

/п/ Татяна Хинова

Т.Х.